

Sendeki nihayetsiz muhabbet kabiliyetini, çirkin ve noksan ve şerûr ve sana muzır olan nefs-i emmarene verme.

Otuz İkinci Söz/ Üçüncü Mevkîf:

Hem de Kur'an'ın hakikati der ki: Ey mü'min! Sendeki nihayetsiz muhabbet kabiliyetini, çirkin ve noksan ve şerûr ve sana muzır olan nefs-i emmarene verme. Onu mahbub ve onun hevasını kendine mabud ittihaz etme. Belki sendeki o nihayetsiz muhabbet kabiliyetini, nihayetsiz bir muhabbete lâîk hem nihayetsiz sana ihsan edebilen hem istikbalde seni nihayetsiz mesud eden hem bütün alâkadar olduğun ve onların saadetleriyle mesud olduğun bütün zatları, ihsanatıyla mesud eden hem nihayetsiz kemalâtı bulunan ve nihayetsiz derecede kudsî, ulvi, münezze, kusursuz, noksansız, zevalsiz cemal sahibi olan ve bütün esması, nihayet derecede güzel olan ve her isminde pek çok envar-ı hüsn ve cemal bulunan ve cennet bütün güzellikleriyle ve nimetleriyle, onun cemal-i rahmetini ve rahmet-i cemalini gösteren ve sevimli ve sevilen bütün kâinattaki bütün hüsn ve cemal ve mehasin ve kemalât, onun cemaline ve kemaline işaret eden ve delâlet eden ve emare olan bir zatı, mahbub ve mabud ittihaz et.